

En borgares
oförgripeliga mening om
det sig omsider yppade
ofrälsemanna öde...

1700-1829 53 Ea Br. 1770 Mening

National Library
of Sweden

MEHING

1770

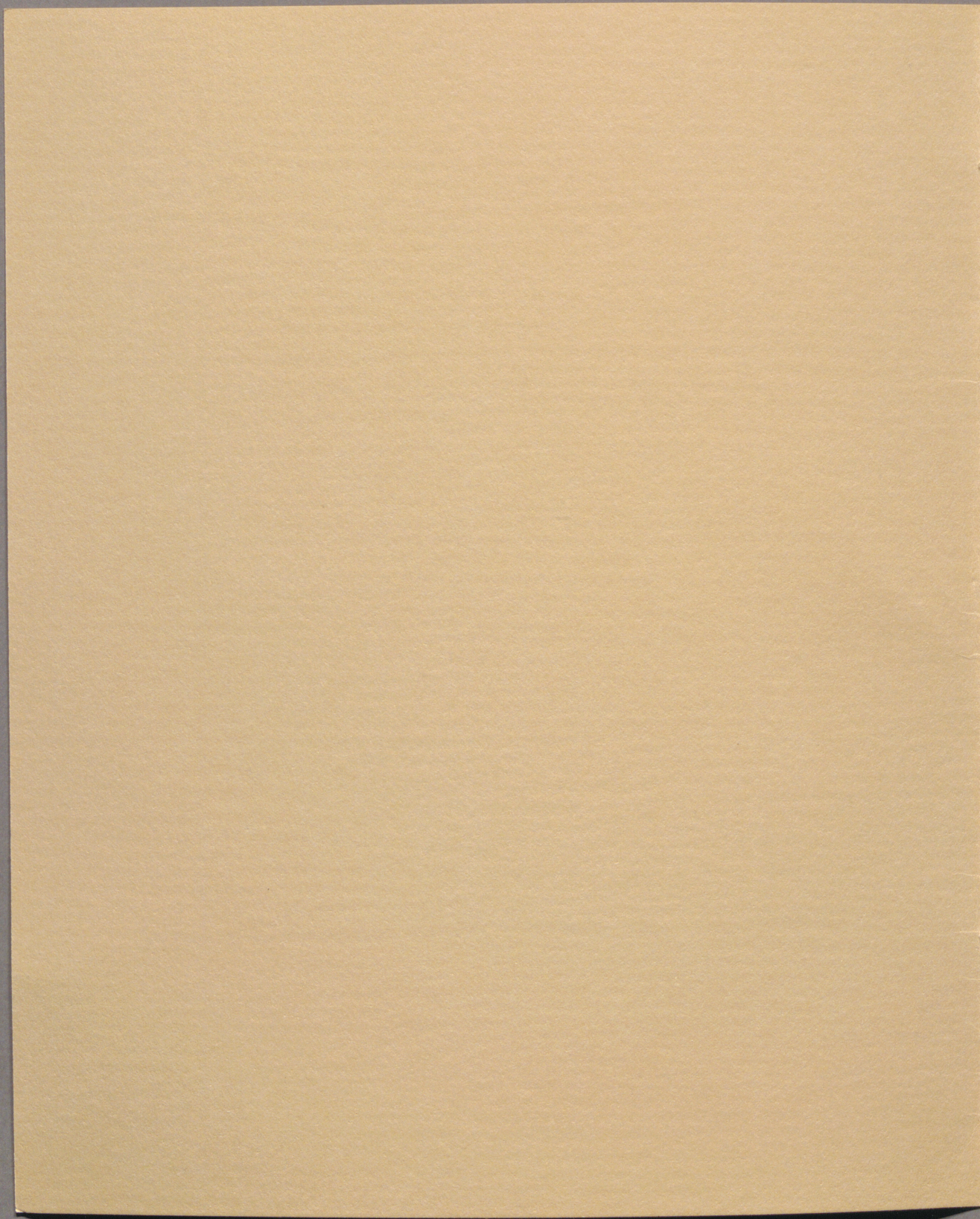
Ex. A

Polit.

Sv.

(Br.)

1700-1829

EN BOSTON

24th Street

NO

1770

ESTABLISHED

PRINTED AND SOLD BY

JOHN ARVID

at the Sign of the Anchor

in the City of New York

Sedan en Adelsman sjelf, hwar's billiga och reasonable yttrande, jag med all skyldig tacksamhet wördar och erkänner, tillika med en Bonde, redan yttrat sina tankar, om det sig nu omsider yppade Sfråsemanna Sde, har jag åfwen funnit mig föränlåten, at efter mitt lilla begrep, säga min oförgripeliga mening.

Jag bör således derföre först detaillera en Borgare, generaliter och specialiter.

Borgare generaliter eller i allmänhet låra största delen i Riket wara; emedan ej så många betalare gifwas, som deremot swara.

Borgare

Borgare åter specialiter, eller i synnerhet, äro just de samma, hvars onera och förmåner jag nu ämnar beskrifwa.

Borgare och Bonde lära oemotsägeligen wara de samme, som måst contribuera til Kronans och Rikets uprättande och wid magthållande, samt deraf följande alla Staters lönande.

De så ock måst widkännas, alt hwad som af olyckeliga påföljder, igenom en widtagen Systems mer eller mindre gagnande, kan skafa grundwalen af et kårt Fosterland, hvars reswor, de så godt som äro sjelfskrefne, at bota.

Deras egenteliga förmåner äro, at, af en Mild och Nädig Konung, samt under en fri Regering blifwa skyddade emot alt intrång uti sin Handel och Råring, som dock kan wara mycket åfwenlyr underkastad, och ofta sätta en, utom minsta sitt förwållande, uti yttersta belågenhet och ruine.

Detta är nu proportion emellan en Borgares fördel och beswårighet.

En sådan, som den Högste wälsignat med flera barn, af hwilka ej alla til handel äro tjenlige eller hafwa dertil lust, men wäl fallne at blifwa andre nyttige medlemmar uti Riket; hwar skola de nu wäl taga wägen? Ridderskapet och Adelen hafwa tilstånd, at, jämte oss, reda i skepp och idka handel; men de wilja deremot nu i belöning utestänga alt Ofrälse, som til större delen äro närande lemman i samfundet, och ej hädan- efter unna någon af det slaget, om den ock ägde Angla-wett, at widare göra någon progresse.

Kan hända, at de ej snart kunna blifwa Trotjenare, om icke derföre, at en del af Ridderskapet och Adelen tro dem allenast wara skapade til tjenare.

Wi hafwa wäl änteligen någre Ofrälse-Tromän, som nu genast borde reduceras; ty de kunna ock räknas til de högre Tjensterne; emedan Landshöfdingar och Vice-Presidenter ej eller äro annat än Tromän.

Tjenste-

*) o (*

Tjenste-betänkandet af år 1756, utstafar tydeligen competencen emellan sökande på Förslag; men jag har icke märkt Ofrålsmän derigenom wara utestängde ifrån de Högre Synflorne, enär skickelighet och förtjenst åtfölgt deras tour.

Hafwa Magtägande Ständer kunnat säga det ena, ho will bestrida dem, at göra det andra?

Gå wi til England, som ock kan gloriera sig af en fri Regering: Monne Lorder och Adelderstädes allenast utgöra Parlamentet? Holland råknar ej eller Ofrålsset för Skotrasor: Och uti det i forn-tiden florerande Rom, war ej en ringa sak, at blifwa Borgare; ty de, som denna förmon åtniöto, kunde altid den tiden competera både med Landshöfdingar och Vice-Prezidenter: Och om jag nu ej wore öfvertygad, at de, som nu wilja flyta ofwan på, som gräddan på mjölken, ej hade sig bekant det tal, som

Cato

Cato hållit wid sitt inträde uti Romerska Senaten; så skulle jag wäl deraf något upprepa; men hwem skulle wäl icke tro, at de, som nu äro berättigade til de Högre Tjensterne, måste utan twiswel hafwa sig sådant förut kunnogt; ty, så snart jag nu hörer en Adelsman nämnas, så i-maginerar jag mig genast alla de förmoner, som på en dödelig kan falla: och således wore intet mera derwid wunnit, än at allenast, som ord-språket lyder: Predika för lärdt Folf.

Jag hafwer, GUDi lof! öfwerleswat minn mästa tid, mine Barn skola ej eller söka at öfreda eller præjudicera någon Frålsleman, som både igenom sin Höga Börd och ärfteliga namn nu är högst meriterad; ty de kunna ändå någorlunda lefwa, utan at wara dem i wägen.

Men jag ömkar mig allenast öfwer den tilämnade ställning, som en efterwerld torde få förfara; så framt icke försigtiga mått och steg, Deremot, i tid agttagas.

